herpy

FRØER

Chaco Horned Frog

Chacophrys pierottii

Chacophrys pierottii er en lille, rund hornfrø fra tørskov og krat i Gran Chaco i Sydamerika. Den bliver 5-7 cm, graver sig ned i løs jord og tilbringer den tørre tid i en kokon af afstødt hud. Arten skal bo alene, æder mest insekter og ses sjældent i terrarier, så der findes kun lidt viden om pasningen.

Familie: Ceratophryidae

SPECIFIKATIONER

DYRET

Voksenstørrelse	**5-7 cm** snude-kloak-længde
Levetid	**3-5 år**
Aktiv	**Skumring og nat**
Levevis	**Jordboende og gravende**
Biotop	**Savanne og tørskov**
Hudgift	**Ingen kendt**
Sværhedsgrad	**Øvet**

PASNING

Min. terrarie	**45 × 30 × 25 cm** L × B × H til 1 voksent dyr
Temperatur, dag	**24-28 °C**
Temperatur, nat	**22-24 °C**
Luftfugtighed	**50-70 %**
Vand	**Vandskål**
UVB	**Valgfri** Ferguson-zone 1
Kost	**Insekter og orme/snegle**
Holdes	**Enkeltvis**

AVL

Formering	**Æglæggende**
Udvikling	**Haletudser i vand**
Æglægning	**I vand**
Æg pr. lægning	**900-2.000**
Larvetid	**14 dage** fra klækning til metamorfose
Larvefoder	**Alger/planter og færdigfoder**
Yngelpleje	**Ingen**

BESKYTTELSE OG PAPIRER

CITES	**Ikke omfattet**
IUCN	**Ikke truet (LC)**

Arten står ikke på CITES-listerne, så der kræves ingen CITES-papirer. EU-bilaget er ikke aflæst i referencetabellen og angives derfor ikke her. Køb opdrættede dyr, og bed om dokumentation for oprindelsen.

Om arten

Chacophrys pierottii er en lille, kompakt frø med kort krop, korte ben og et stort hoved, der udgør næsten halvdelen af kroppen. Øjnene sidder fremtrædende oven på hovedet, og huden er dækket af små, kornede knopper, mest på hoved og ryg. Fingrene har ingen svømmehud. Voksne dyr har grønne eller brune pletter på hoved og ryg, undersiden er cremefarvet til hvid, og to mørke bånd løber fra øjnene ned langs siderne.

Voksne dyr er 5-7 cm fra snude til kloak, og hunnerne er typisk større end hannerne. I naturen bliver de op til fem år gamle; levealderen i fangenskab er ikke dokumenteret. Arten blev beskrevet af Vellard i 1948 og er den eneste i slægten *Chacophrys*, som står i samme familie som *Ceratophrys* og *Lepidobatrachus* og er den mindste af de tre slægter. Den er sjældnere i hobbyen end *Ceratophrys cranwelli* og *Lepidobatrachus laevis*.

Giftigt hudsekret er ikke beskrevet for arten, men vask altid hænder efter kontakt med dyret. Som hos de nærmeste slægtninge snapper frøen efter alt, der bevæger sig, så hold fingrene væk fra munden.

Udbredelse og levested

Chacophrys pierottii lever kun i det halvtørre og tørre Gran Chaco i det nordlige Argentina, det sydlige og østlige Bolivia og det vestlige Paraguay, på lavt land i 70-200 m højde. Langt de fleste fund stammer fra Argentina.

> **Oprindelig udbredelse:** Argentina, Bolivia og Paraguay.

LEVESTED

Chacophrys pierottii lever i tør buskskov, krat og galleriskov på fladt land. Det meste af året ligger frøerne begravet i jorden. De første kraftige regnskyl vækker dem, og så samles de i stort tal i midlertidige vandhuller for at æde og yngle. Æggene lægges på bunden af mudrede damme, der er 15-100 cm dybe og ofte har nedsænkede planter. Aktiviteten topper i januar, og hannerne kalder især efter regnskyl på mindst 60 mm.

I den tørre tid graver frøen sig ned og danner en kokon af afstødt hud, der begrænser vandtabet, indtil regnen vender tilbage. Arten er opført som livskraftig (LC), men mister levested til landbrug og skovhugst og indsamles til handel.

Pasning

TERRARIET

Der findes kun lidt viden om pasningen af *Chacophrys pierottii*. Anbefalingerne her er lånt fra *Ceratophrys cranwelli*, som lever i samme område og har samme kropsbygning og levevis. Et voksent dyr skal have et terrarie på mindst 45 × 30 × 25 cm. Gulvarealet er det, der tæller, for frøen sidder på jorden og klatrer ikke. Terrariet skal have et tætsluttende låg med ventilation.

Bundlaget er det vigtigste: 8-10 cm løst, fugtigt substrat, som frøen kan grave sig helt ned i. En blanding af kokosfiber, lidt sphagnum og fin, komposteret orkidébark holder på fugten og lugter ikke. Undgå grus og småsten, som sluges med foderet. Læg løv eller mos øverst og en halv lerpotte eller et stykke korkbark som skjul, så der er et lidt fugtigere sted under det. Robuste planter som pothos kan stå i potter gravet ned i bunden. Si bunden for afføring, og skift den helt, når den lugter eller bliver slimet.

Hold altid dyrene hver for sig. Frøer af familien er kannibaler og æder en artsfælle, der kan være i munden.

TEMPERATUR

Om dagen holdes terrariet på 24-28 °C og om natten på 22-24 °C, som passer til den varme, regnfulde tid, hvor frøen er aktiv. Der er ikke brug for en varmeplads, men en varmemåtte på siden af terrariet holder temperaturen stabil. Brug et digitalt termometer og termostat, og undgå temperaturer over 30 °C.

I naturen ligger frøen nedgravet gennem den kølige, tørre tid. Om en tørtidshvile er nødvendig i fangenskab, er ikke dokumenteret, og frøen kan holdes aktiv året rundt. En hvile må kun forsøges med raske dyr i god foderstand og efter samme fremgangsmåde som hos *Ceratophrys cranwelli*.

Læs mere: Varme og temperatur

LUFTFUGTIGHED OG FORSTØVNING

Luftfugtigheden holdes på 50-70 %. Substratet skal være let fugtigt hele vejen ned. Forstøv hver aften, så de øverste centimeter bliver fugtige uden at stå i vand. God ventilation forebygger hudinfektioner, og bundlaget må ikke være vandmættet.

Læs mere: Luftfugtighed, forstøvning og ventilation

VAND OG VANDKVALITET

Giv en lav, bred vandskål, hvor frøen kan sidde uden at skulle svømme og let komme op igen; den optager vand gennem huden. Skift vandet dagligt, og brug postevand behandlet mod klor og kloramin. Padder optager stoffer gennem huden, så brug aldrig sæbe eller rengøringsmidler til skålen.

LYS OG UVB

UVB er ikke nødvendigt for *Chacophrys pierottii*, men et svagt UVB-rør (Ferguson-zone 1) giver en tydelig døgnrytme og gør ikke skade, så længe frøen kan grave sig ned. Natten skal være mørk. Frøen er mest aktiv i skumringen og om natten og ligger ofte nedgravet det meste af dagen.

Læs mere: Lys og UVB

FODER

Voksne dyr æder i naturen mest insekter som biller, bier, myrer og sommerfuglelarver og en gang imellem andre frøer. Grundfoderet i fangenskab er fårekyllinger, græshopper, kakerlakker og voksmøllarver, gerne afvekslet med regnorme. Foderdyrene skal være mindre end frøens hoved. Melorme og andre dyr med hårdt skjold gives kun sjældent.

Unge dyr fodres dagligt med så meget, de vil tage, og voksne to til tre gange om ugen; mængderne er lånt fra *Ceratophrys cranwelli*. Drys foderet med kalk og et multivitamin med D3 ved hver anden fodring til unger og ved hver tredje eller fjerde til voksne. Frøer af familien æder, til de bliver for fede, så mængden skal styres efter kropsformen. Fodr med en lang pincet, aldrig fra hånden.

Læs mere: Foderdyr: hold og avl Læs mere: Kalk, vitaminer og tilskud

ADFÆRD OG HÅNDTERING

Chacophrys pierottii er en enspænder, der ligger nedgravet og stille i lang tid og slår til, når byttet kommer forbi. Den er mest aktiv om natten. I regntiden kalder hannerne med gentagne serier af 3-12 høje, pulserende toner, der falder brat til sidst.

Hold dyrene hver for sig. Frøer af familien æder artsfæller, også voksne dyr af samme størrelse, og nyforvandlede unger æder hinanden. Frøen er et dyr at se på, ikke et kæledyr, og håndtering skader den følsomme hud. Skal den flyttes, så brug en kasse eller våde, pudderfri nitrilhandsker, og hold fingrene væk fra munden.

Avl

KØNSMODENHED OG KØNSBESTEMMELSE

Hunnerne er typisk større end hannerne. Hannen kan kendes på kaldet i regntiden. Hvornår arten bliver kønsmoden, er ikke dokumenteret.

PARRING

Avl af *Chacophrys pierottii* i fangenskab er ikke dokumenteret. I naturen yngler arten eksplosivt én gang om året, når de første kraftige regnskyl kommer efter den tørre tid, og aktiviteten topper i januar. Hannerne samles og kalder i midlertidige vandhuller. Avl i fangenskab må derfor følge artens rytme: en tør tid med nedgravede dyr, efterfulgt af regn og et vandparti, hvor æggene kan lægges, som hos *Ceratophrys cranwelli*.

ÆG OG HALETUDSER

Æggene lægges på bunden af mudrede, midlertidige damme, der er 15-100 cm dybe og ofte har nedsænkede planter. Antallet af æg pr. lægning er ikke dokumenteret for arten; tallet i boksen er lånt fra *Ceratophrys cranwelli* og er sandsynligvis for højt til en så lille frø. Der er ingen yngelpleje.

Haletudserne er altædende: de små græsser på bunden og æder detritus og små krebsdyr, mens de større æder aktivt i vandsøjlen. Dermed adskiller de sig fra haletudserne hos *Ceratophrys cranwelli*, som er rene rovdyr. Foder, vandtemperatur og vandskift i fangenskab er ikke dokumenteret.

Læs mere: Opdræt af haletudser

METAMORFOSE

Klæktiden er ikke dokumenteret. De største haletudser er færdigforvandlede efter omkring to uger, mindre haletudser lidt senere, og de nyforvandlede unger er 20-45 mm fra snude til kloak, afhængigt af foderet. Haletudserne holder op med at æde, når forbenene kommer frem. Vandstanden skal da sænkes, og der skal være nem adgang til land. Ungerne skilles ad, så snart de forlader vandet.

OPDRÆT AF UNGER

De nyforvandlede unger bor hver for sig i små beholdere med fugtigt, løst substrat og et skjul. De fodres dagligt med små fårekyllinger og springhaler, drysset med kalk og D3. De skal ikke bo sammen, for de æder hinanden. Flyt dem til større terrarier efterhånden, og brug aldrig grus. Væksthastighed og tid til voksenstørrelse er ikke dokumenteret.

Sundhed og typiske fejl

Der er ikke dokumenteret sygdomme specifikt for *Chacophrys pierottii*. For frøer af familien gælder:

- Hudinfektioner ved snavset eller konstant våd bund og stillestående luft. Forebyg med ventilation og regelmæssig udskiftning af bundlaget.
- Slugte fremmedlegemer. Grus og småsten sluges med foderet og giver forstoppelse.
- Overvægt ved for meget foder.
- Knoglesygdom hos unge dyr, når foderet ikke drysses med kalk og D3.
- Udtørring, hvis bundlaget tørrer helt ud, især under en tørtidshvile.

Søg en dyrlæge med forstand på padder, hvis frøen holder op med at æde uden at være nedgravet, taber sig, får sår eller rød hud eller svulmer op.

Spørg altid dine kloge bekendte

Vejledningen er et godt sted at begynde, men den kan ikke erstatte erfaring. Dyr er forskellige, og meget af det vigtigste lærer man af dem, der har holdt arten i årevis. Tal med en avler, en erfaren holder eller en dyrlæge med forstand på krybdyr og padder, før du anskaffer dyret - og igen, hvis noget ser forkert ud.